

Arrest

nr. 148 357 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. CAVADINI loco advocaat F. GELEYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op 23 oktober 2012 asiel aan. Deze aanvraag werd geweigerd door de commissaris-generaal op 26 juni 2013. Verzoeker ging hiertegen niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 27 augustus 2013 diende verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Op 20 november 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, Phuntsok Choepel Aphel, verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyagchu (Chinees: Yajiang) in de provincie Sichuan, Volksrepubliek China. Omdat u slechts een jaar naar de dorpschool ging en er geen Tibetaans werd onderwezen, stuurde uw vader u op uw achttiende naar India om er te studeren.

In november 2000 reisde u via Nepal naar India. In India ging u van 13 februari 2001 tot 3 september 2004 naar de Suja-school in Bir, district Mandi, deelstaat Himachal Pradesh. Vervolgens ging u één jaar aan de slag in het Drepung Lobseling klooster in de deelstaat Karnataka. Daarna vestigde u zich in Dharamsala waar u ook als schilder aan de slag ging. In India nam u deel aan anti-Chinese manifestaties.

Omdat u in India geen documenten kon krijgen en niet naar Tibet kon terugkeren, besloot u India te verlaten. Op 21 oktober 2012 vloog u van de luchthaven van Delhi naar Frankrijk en vervolgens spoorde u naar België waar u op 22 oktober 2012 aankwam. Op 23 oktober 2012 vroeg u asiel aan.

Op 24 juni 2013 werd er door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. U ging hiertegen niet in beroep.

U verliet het grondgebied niet en vraagt op 27 augustus 2013 een tweede keer asiel aan. U legt enkele documenten voor die uw afkomst uit Tibet, China moeten aantonen. U legt een kopie van de Hukou, uw registratiecertificaat (RC), een certificaat van de Tibetan Children's Village Traditional Art School, een certificaat van de TCV Traditional Tibetan Art training Centre-Patlikhul, een brief van de Tibetan Children's Village Vocational Training Center en de enveloppen waarmee deze documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

Op basis van uw verklaringen en voorgelegde documenten (Hukou, greenbook, RC, document reception centre Kathmandu, document reception centre Dharamsala) kan het CGVS aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: Phuntsok Choepel Aphel (alias Lobsang Choepel), geboren op 6 juli 1982 en geboren te Marotso, district Nyagchu, prefectuur Kartse in de provincie Sichuan, Tibet, China. Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen.

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (gehoor CGVS, p. 3, 4, 11-14) aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek China (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 2000 naar India bent gevlucht. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich, mede op basis van informatie rond de vrees van Tibetanen bij terugkeer naar de Volksrepubliek China waarover het beschikt en waarvan een kopie aan het dossier is toegevoegd, bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent, voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC. Bovendien blijkt ook uit uw verklaringen dat u omwille van uw protestacties tegen de Chinese overheid en uw jarenlange verblijf in een klooster in India een gegronde vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin koestert ten aanzien van de Volksrepubliek China (VRC).

Wat betreft uw verblijf in India stelt het CGVS het volgende vast. Na uw vlucht uit de VRC in 2000 heeft u tot 2012 in India verbleven. Na uw aankomst in Dharamsala gign u voor 3 jaar naar de Suja school in Bir, vervolgens ging u naar Paticul in Himachal voor zo'n 3 jaar. In 2006 ging u naar zuid India, naar Kanataka om er te werken als schilder in het Drepung Loseling klooster. In 2007 keerde u terug naar Dharamsala. U werkte er in verschillende kloosters als schilder tot uw vertrek naar België.

Overeenkomstig artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het

beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfsituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen (en neergelegde documenten) dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit bent van een dergelijke RC (gehoorverslag CGVS, p. 7-9, 14, 19, 20 neergelegde RC).

Uit de RC die u voorlegt blijkt dat uw RC steeds verlengd is geweest, en dit tot 2013. Mochten de Indiase autoriteiten daadwerkelijk problemen hebben gemaakt van de schade aan uw RC (een brandvlek veroorzaakt in 2009 of 2010) hadden ze u geen verlenging toegestaan en zou het aannemelijker zijn dat ze u onmiddellijk een nieuwe RC hadden laten aanvragen en niet pas enkele jaren later (2012). Er zijn geen redenen om aan te nemen dat u extra problemen zou ondervinden omwille van uw RC bij terugkeer naar India. U heeft er tot aan uw vertrek mee kunnen deelnemen aan het openbare leven en u kon er een IC mee aanvragen. De problemen die u aanhaalt voor het verlengen van uw RC worden ondermijnd doordat uw RC telkens opnieuw werd verlengd en dit tot het jaar van uw vertrek uit India.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u dat het in India moeilijk verblijven is als Tibetaan. Daarnaast zou u tijdens protestacties tegen de Chinese overheid een keer geslagen en enkele keren bijna opgepakt geweest zijn (CGVS, p.18,19). Er dient te worden opgemerkt dat deze arrestaties u niet persoonlijk viseerden. U heeft er ook geen verdere problemen door gekend. U haalde geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot uw verklaringen dat het moeilijk leven is in India blijkt uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat Tibetanen in India verschillende identiteitsdocumenten, zoals een Aadhaar-card, een PAN-card, een Ration card en rijbewijs kunnen verkrijgen. Naast het feit dat deze officiële identiteitsdocumenten betreffen die worden uitgereikt door de Indiase overheid, geven deze stukken eveneens toegang tot verschillende, uiteenlopende diensten van de moderne Indiase maatschappij. Gezien deze identiteitsdocumenten op vrij eenvoudige wijze kunnen bekomen worden en gezien deze stukken, zoals de Aadhaar-card, wijdverspreid zijn onder de Tibetanen in India, kan er redelijkerwijze aangenomen worden dat ook u dergelijke stukken, die een oplossing bieden voor de door u genoemde problemen, kan verkrijgen in geval van een eventuele terugkeer naar India. Daarnaast biedt de CTA (Central Tibetan Administration) ook veel diensten (o.a. onderwijs en gezondheidszorg) aan. U heeft hier echter nog nooit beroep op gedaan (gehoorverslag CGVS, p. 19).

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was (bent) van een dergelijke IC (gehoorverslag CGVS, p. 9, 22).

U zou uw IC aan de smokkelaar hebben overhandigd en in de plaats zou u een vals paspoort hebben gekregen. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een

volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Bovendien kan u geen afdoende verklaring geven waarom u met behulp van een smokkelaar en een vals paspoort van India naar Frankrijk zou gereisd hebben tegen een kostprijs van 65 000 Indiase ruppijs (ongeveer 850 euro), terwijl u over de (veel goedkopere) mogelijkheid beschikte om in India een internationaal reisdocument te bekomen, wat u wel degelijk deed, en waarmee u op legale wijze India kon verlaten, alsook om de nodige stappen te ondernemen om uw terugreis te regelen. Het loutere feit dat u die persoon vertrouwdde en uw IC overhandigde overtuigt immers niet. Het feit dat u een "vals" Nepalees paspoort voorlegt doet hier geen afbreuk aan.

Gelet op niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat de foto's betreft die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat niet aantonen dat u bij een terugkeer naar India problemen zou ondervinden. De documenten over uw scholing tonen aan dat u naar school bent geweest maar tonen niet aan dat er problemen zouden zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel mag worden teruggeleid naar India."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgende stukken toe:

1. Declaration on Principles for Relations and Comprehensive Cooperation Between the People's Republic of China and the Republic of India, 23 June 2003,
2. Julia Hess, "Immigrant Ambassadors: Citizenship and Belonging in the Tibetan Diaspora", 2009, <http://books.google.be/books?id=C0VVigwrboMC&pg=PA88&lpg=PA88&dq=discrimination+against+tibetans+in+india&source=bl&ots=3oxldFaDOv&sig=bZKHhEhQQDuqbAEmYvCvrxUGvS4&hl=fr&sa=X&ei=y8HPUvm2E8e47QbGwoCwBw&ved=0CC8Q6AEwADgK#v=onepage&q=discrimination%20against%20tibetans%20in%20india&f=false>: abstracten
3. ECHR, Application n°7267/13, D.C. against Switzerland lodged on 22 January 2013 and ECHR, Application n°23273/13, Y.D. against Switzerland lodged on 30 March 2013.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst.

2.4. Verzoekende partij is het Rijk binnengekomen in het bezit van een Nepalees paspoort -nr. 3244185, uitgereikt te Kathmandu op 4 juli 2008 en geldig tot 3 juli 2018- op naam van Phuntsok Riglo Bhoté, geboren op 15 februari 1893. Verzoeker heeft een visum verkregen van de Italiaanse ambassade op 8 oktober 2012. De Federale Politie heeft op 19 september 2013 geen vervalsingen vastgesteld van het paspoort noch van het visum.

2.5. Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn paspoort vervalst was en hij illegaal heeft gereisd met een onbekende vliegtuigmaatschappij. Echter deze verklaringen kunnen niet overtuigen. Immers de Italiaanse ambassade te Kathmandu -bekend zijn met Nepalese paspoorten-, hebben verzoekers paspoort betrouwbaar geacht en hierin een visum verstrekt. Verzoeker is voorts vertrokken uit India met zijn paspoort. Hij werd onderworpen aan zowel de strenge grenscontroles in New Delhi als deze bij zijn binnenkomst in de Schengenzone via Frankrijk. Noch in Nepal bij de Italiaanse autoriteiten, noch bij de grensinspectie in New Delhi, noch bij deze van Parijs werd een onregelmatigheid vastgesteld in verzoekers paspoort. Ten slotte werd een speciaal onderzoek gevoerd door de Federale Politie in België die opnieuw bevestigde dat verzoekers paspoort geen vervalsingen bevatte. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekers identiteit zoals in het paspoort wordt vermeld, zijn ware identiteit is en hij de Nepalese nationaliteit heeft.

2.6. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn naam (Phuntsok Choephel Aphel vs. Phuntsok Lobsang Choephel of nog Lobsang Choephel) en zijn geboortedatum (5 januari 1986 of 6 juli 1982) en bevestigde dat hij niet kon aangeven waarom hij zijn echte leeftijd niet correct kon verklaren en tevens bevestigde dat zijn documenten vervalst waren (een monnik vervalste zijn geboortedatum). Voorts stelt de beslissing van het CGVS van 26 juni 2013 dat verzoeker geen enkel officieel Chinees identiteitsdocument neerlegt dat aantoont dat hij in Tibet, Volksrepubliek China was geboren en getogen en hij niet wist *“wat een ‘hukou’ precies was, noch waarvoor hij wordt gebruikt (CGVS 6-7)”*. Verzoeker legt ook bij zijn tweede asielaanvraag enkel fotokopieën van documenten neer die afkomstig zouden zijn van de Tibetaanse autoriteiten en een hukou waarvan de naam nog anders luidt dan door verzoeker gemeld werd. Zelfs indien ‘Apo’ volgens verzoeker ‘Aphel’ zou betekenen dan nog stemt die niet overeen met de volledige naam van verzoeker. De Raad kan aan de bij de tweede asielaanvraag aangebrachte stukken geen bewijswaarde hechten nu ze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit en bovendien strijdig zijn met zijn verklaringen bij zijn eerste asielaanvraag (bezit van wel of geen RC) en het slechts fotokopieën zijn die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Zoals de beslissing van het CGVS van 26 juni 2013 er terecht op wijst is het origineel groen boekje dat verzoeker heeft voorgelegd, uitgegeven door de Tibetaanse gemeenschap in ballingschap geen volwaardig officieel identiteitsbewijs en *“wordt het boekje, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, uitgereikt op basis van uw verklaringen”*. Deze beslissing besluit: *“dat u geen zicht geeft op wie u bent, hoe oud u bent en van waar u afkomstig bent noch wanneer en hoe u naar België bent gereisd. U stelt het CGVS zodoende niet in staat om uw risico op vervolging bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in te schatten. Het feit dat u een minimum aan Chinees spreekt en begrijpt en enkele zaken over uw beweerd regio en land van herkomst wist, is niet afdoende om uw herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China, aannemelijk te maken. Deze kennis kan immers ook op een andere manier zijn verworven dan louter door herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China”*. Dit klemt te meer nu werd vastgesteld dat *“voorbeelden van Chinese tv-stations*

of radio-stations kon u niet opgeven. Chinese merken van motorfietsen kende u evenmin, noch die van bier of sterke drank. De kleur van de nummerplaten van auto's, bussen en trucks kende u ook niet (CGVS p. 11)" en was zijn kennis van Chinese snoep duidelijk ingestudeerd. Wat niet aannemelijk is indien verzoekende partij 14 jaar in China woonde. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekende partij bij zijn aankomst in België niet bekend was met China.

Verzoeker werd ter terechtzitting geconfronteerd met de vaststelling dat hij een authentiek identiteitsdocument neerlegt van Nepal. Verzoekende partij stelt hierop dat dit stuk vals is maar kan niet toelichten hoe instanties uit Italië, Frankrijk, België en India die het stuk op zijn echtheid hebben onderzocht enkel konden vaststellen dat hij een origineel Nepalees paspoort voorlegt. Verzoeker is dus van Nepalese nationaliteit. De middelen en argumenten die aangebracht werden inzake verzoekers Tibetaans Chinese identiteit en verblijf in India zijn aldus niet relevant.

2.7. Verzoeker kan ter terechtzitting geen redenen aangeven waarom hij in Nepal diende te verlaten noch andere moeilijkheden laat staan eventuele vervolgingen aldaar.

2.8. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij ten opzichte van Nepal geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan in Nepal een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en hij geen elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK